

Gottlob Friedrich Seligmann

Rector Academiae Rostochiensis, Gottlob Fridericus Seligmann/ Metaph. & Phys. Profess. ... Ad ... Exequias Tricae ... Juvenum, Dn. Joh. Francisci, Et Dn. Antonii, Kockertorum, Nec Non Dn. Martini Scheffellii, Wismariensium, Illius Theologiae, horum Iuris Studiosorum ... Nomine Moestissimorum Parentum Abs ... Dn. D. Johanne Bacmeistero, Med. & Math. Super. Prof. Publ. ... paratas, Omnium Ordinum ac Dignitatum Cives Academicos ... invitat : [P. P. Scriptumque ... d. 20. Febr. Ann: M.DC.LXXXIV.]

Rostochii: Wepplingius, [1684]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771570082>

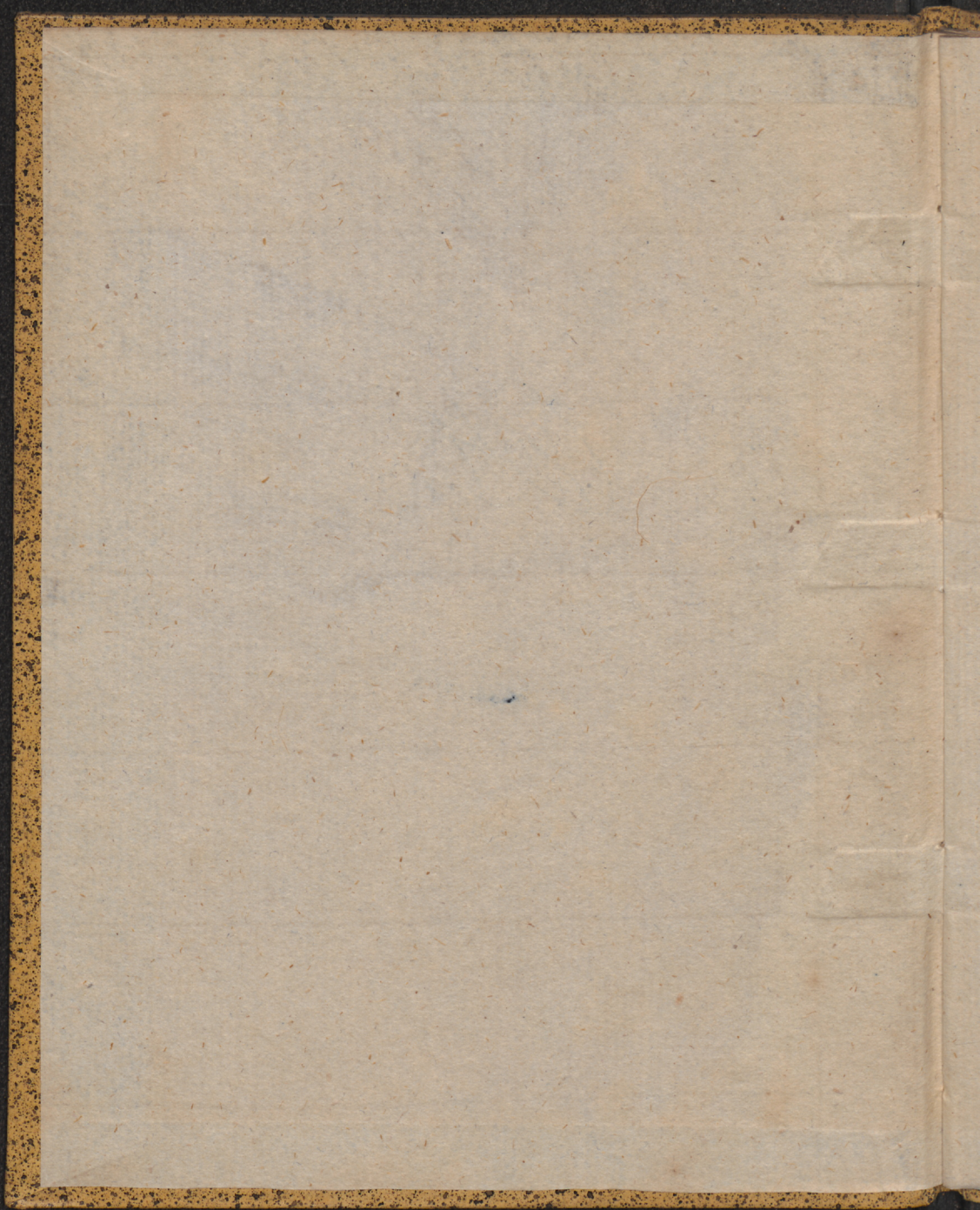
Druck   Freier Zugang

Seligmann, Gottl. Friedr.
~~Bachmeister, J.,~~

in J. F. Kockert, A. Kockert,
M. Scheffel.

R. 1684.

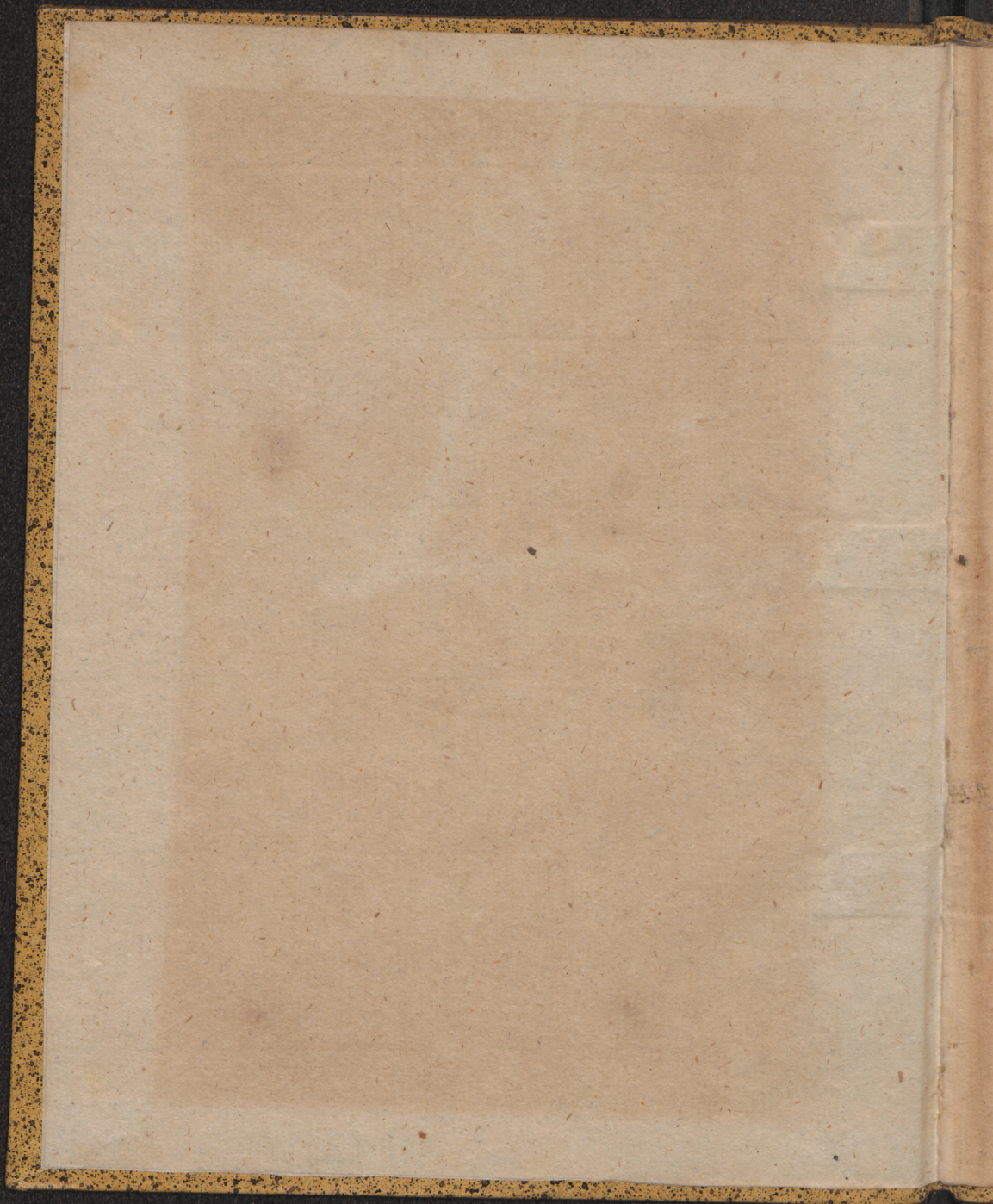

C. D!
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,
GOTTLOB FRIDERICUS
Seligmann/

Metaph. & Phyl. Prof. Facult. Philol. Decan. Templi Cathedr.
ap. Lipsienf. adhuc Ducalis Collegiatus,

Ad

OSSEMNISSIMAS EXEQUIAS

condam FLORENTISSIMÆ

nunc heu ! desideratissimæ,

hominum Præximiorumq. JUVENUM,

DN. JOH. FRANCISCI,

ET

DN. ANTONII,

KOCKERTORUM,

NEC NON

DN. MARTINI

SCHEFFELII, VVISMARIENSIIUM,

Illius Theologiæ, horum, Juris STUDIOSORUM
OPTIMORUM,

NOMINE MOESTISSIMORUM PARENTUM ABS
EXCELLENTISSIMO COLLEGA,

VIRO Nobilissimo, Experientissimo, atq. Amplissimo

DN. D. JOHANNE BACMEISTERO,

Med. & Math. Super. Prof. Publ. Facul. Medic,
Seniore, &c. &c.

Piè decentissimequè paratas,

Omnium Ordinum ac Dignitatum CIVES ACADEMICOS, quâ fas est,
humanitate ac studio invitat.

ROSTOCHII, Pælo WEPLINGIANO, Universi. Typogr.

Eqve vērò etiamnum cala-
num licet deponere, quem
ntra breve tempus jam
TERTIUM ut arripiam,
TRISTIA satis FATA ju-
bent. Quamquam enim, quod
publ. hīc testari possum, ea,
per Dei gratiam, conditio nostra non est, ut cumu-
latis quoridie exequias paremus, qui aliquot gavi-
fi hactenus diebus sumus, sine funeribus, sine exe-
quiis; prater LEMBKENIÆ tamen ac REDEKE-
RIÆ indicta proximè FUNERA, TRES etiam E-
jusdem Patriæ Florisq; imò ex parte sanguinis E-
jusdem, STUDIOSI Nobilissimi (heu!) solennis-
simum abs ALMA MATRE ACADEMIA, Uni-
versisque CIVIBUS, TER Optimo PATRE
sic disponente, LUCTUM hāc luce sollicitant.
Incidit, ubi HORUM Honori ultimo nonnulla me-
or, Symbolum illud, quod Anglicis Balnei
Eqvit.

Equiribus, insignis loco tres Coronas Aureas in
 orbicello aureo expressas gerentibus, tributum
 lego, refertque, **TRIA IN UNUM JUNCTA**
(vid. Becmann. Notit. Dignitat. Illustr. tum Dissertat.
V. c. 1. §. 7. tum & præcipue quidem Dissertat.
XVI. §. 5.) Poterat vix commodius quidquam
 subvenire, quò totum hoc & **LUCTUS & SO-**
LATI Negotium rectissime conficeretur. Nam
 etiam Vobis hodie **TRIA IN UNUM JUNCTA,**
CIVES honoratissimi, æstimatissimi, sistimus. Ha-
 bet encomia sua Numerus hic **TRINUNI DEO,** ho-
 minibusque, in **TRINO** agnoscentibus perfe-
 ctionem, gratissimus. **TRIS,** inquit celeberr-
 mus **ARNOLDUS,** Noricorum in Argutiis Decus,
in Epigraph. Trini viratui Fureriano sacrâ, **TRIS NU-**
MERUS SUPER OMNIA, primusque omnium
 numerorum perfectissimus est: Initium medium &
 finem habet, centrum Medietatis ad initium finem-
 que aequalitate componens interstitiorum. Omne
 & omnia determinata sunt tribus, hinc tria sunt o-
 mnia, nec est alia magnitudo -- Ter libabant, ter sa-
 crificabant, qui preces suas à DEO petebant perfici;
 Consulturi sortes ter solebant tollere. Lex Gra-
 corum sanxit, ut sanctas res secundum tria facerent;
 stato & mense & die & anno. Revera hic nume-
 rus sacer est. Et quid ni Sacer sit, quò scimus
TESTIUM & in cœlis & in terris numerum absolvi?

TRES Viros in igne salvos mirāmur; Dominam
die TER TIARē surgentem veneramur; portarum,
qv̄eis undiqvāq; instructa Hierosolyma Cœlestis
& exornata est, reperitum toties TERNARIVM
aspiramus. Dulce animis, dulce oculis, dulce au-
ribus, qv̄od TRINVM est. Pythagoræis pruden-
tia vocabatur *Ternarius* & Sapientia; hanc enim
utramqve ex præteritis per experientiam acci-
piunt homines; qvam dein præsentibus dirigen-
dis & futuris prospiciendis demonstrant (*Conf:
aliquat. ad hanc rem Augustin: Conf. LXI. c. XIV.*)
Superbit TERNARIO suô Liliorum, Gallia, qvem
non ita pridem elegantissimè Ambrunensis respe-
xit Episcopus, cum de TRIBVS, Nativitate, Vir-
tute & Fortunâ, Regi, utpote ex his felicissimo,
gratularetur. Delectatur suo Coronarū TERNA-
RIO Svecia, sive is, Olao Magno iudice, dominio-
rum Amplitudinem, egregia militiæ Domi foris-
qve gesta & metallorum ubertatem significet, s.
Messenio interprete, Upsaliam Regum olim se-
dem, tanquam trium etiam eminentium rerum
Religionis, Regiæ aulæ & iustitiæ sedē commen-
det (*vid. Loccen. Antiq. Svegoth: L. II. c. II.*) Certè
in earum recognitionem tres Upsaliæ veteris
Colles aut Tumulos, ceteris editiores, in qvibus
Regum Sveciæ Cineres & Ossa servantur seorsim
erectos volunt (*notante Beerman: c. I. Diss. VI. c. III.*
§ 9.)

S. 9.). Et lætatum quoque suo scipionum TERNARIO
Alexandrum VI. Pontificem fuisse novimus, quod Fide,
spe & Charitate, Triga Christianissimâ, ad Coronam per-
venisse & Dignitatem istam videri vellet (*vid. Dodo Ri-
chea in Theatr. Fun. sc. p. 56.*) Laudat antiquitas tres Ho-
ratos ac Curiatios, angusto hoc numero innumera di-
rimentes litigia: Evehit tres Gratias & in Aglajâ pul-
chrum nitorem, in Euphrosyne lætitiâ, in Thalia sandi
leporem, dum conjunctas evehit, conjunctim extollit;
Symbolumq; præbet, quod additum picturis lemma est:

pulcherrima forma,
Cæstus honos, risusq; bilares & gratia sandi.

(*vid. Eman. Thesaur. Inscr. p. 139.*) Sic, TRIS NU-
MERUS SUPER OMNIA; qui sacer, qui prudentiæ si-
gnum, qui gloriæ, qui amœnitatis indicium est; Sic
TRIA IN UNUM JUNCTA suis non carent en-
comiis. Utinam verò talia exhibere impræsentiarum,
possemus, quibus, si ita loqui inter Christianos fas est,
peperissent Tres in ordine Paræ; quæ & nostris conspi-
cienda ulterius oculis ex votò relinquerentur! Uti-
nam, si calamus non liceret deponere, talia tamen
scribenda essent, quibus optatum omnes nobiscum cole-
rent TERNARIUM! Sed enim aliter visum DEO No-
stro. Huc vultus vertite Vestros, O CIVES Incluti, vi-
debitis TRIA in unum hodiè, sed eò mœstiores, LU-
CTUM NOSTRUM heu! insperatò JUNCTA. Cupi-
tis distinctius fortasse intueri, ac quænam illa Tria, quæ
ve Eorum splendor, quæ conjunctio sit curatius per nos
scere? Obsequar desiderio, utque obsequi possim
aptius, simulacrorum faciam mentionem, quæ in-
ter publicas Principum exceptiones, Christianæ, ut

ipse vocat, Alexandræ, Svæcorum Regina, apud Emanu-
 elem Thesaurum dicata reperies (*Inscr. p. 95.*). Præsenta-
 tas ibi cernes tres aureas Coronas invicem nexas, cum
 dicto: *Mens sufficit una*; videbis Cychnum intra Ole-
 agineam Corollam, cum Horatiano dicto: *Docto-
 rum premia fontium*; Obferet se Tibi Jovis Ales in-
 laureâ Corollâ fulmineam complexa facem, cum Luea-
 ni dicto: Non unis parta Triumphis; Spectabis denique,
 Armenium, eruditiorum voce, Murem, tanquam
 perpetuum mundiciæ cultorem, cum Horatii dicto:
Intaminatis fulget honoribus. Qvis Majestatis Nitor,
 quæ gloria Sapientiæ; quod laudum bellicarum decus,
 ac pudicitia elogium his innuatur, nos jam non attinet,
 multis inquirere, qui ad Pancalburn, horum omniû (*c. l.*)
 interpretem, facile talia scire cupidum ablegare possu-
 mus. Memorare verò eâ fini ista libuit, ut Bonam
 in Beatissimis Nostris mentem, & non simulatâ sapientiæ
 studium, vitæque sanctioris ardorem ac victoriosum tan-
 dem triumphum, his velut sub emblematis, paucis
 licet verbis, adumbrare VOBIS, CIVES honoratissi-
 mi, queamus. Adeste igitur, ut contemplari TRIA NO-
 STRA FUNERA in UNUM JUNCTA, sed pungentissi-
 mum, luctum, studiosius possitis. Exhibeo Binos KOC-
 KERTOS, Fratres Germanos, proximoque proin jun-
 ctos sanguine; adjungo unum SCHEFFELIUM, Patriâ
 ipsis, quæ vicina Wismar. urbs Celeberrima est, amicitia-
 âq; singulari junctum. Et annos quoque ætatis si confer-
 re iuberet, ac quoad hos quæ sibi convenient videre, Nati-
 vitat, Annum KOCKERTO alteri eundem cum SCHEF-
 FELLIO esse, hoc tamen cum discrimine, advertes, ut il-
 lū duobus saltem hic antecet Diebus. Natus enim Dn. JO-
 HAN-

HANNES FRANCISCUS KOCKERTUS, Anno MDC
 LXII. d. 25. Novembr. DN. **ANTONIUS KOCKER-**
TUS Anno MDCLXIV. d. 28. April. DN. **MARTI-**
NUS Scheffel / An. MDC. LXII. d. 23. Novembr.
 & quisque eorum non longè à nativitate renatus, Do-
 minoqve vitæ per salutare Baptismi Sacramentum obla-
 tus est. PARENTES KOCKERTI habuerunt, Virum
 de Ecclesiâ, quæ Salvatori Wismariæ colligitur, bene-
 merentissimum, Pl. Reverendum Amplissimamqve
 DN. M. **JOACHIMUM KOCKERTUM**, ad Æd. S.
 Georgii per XXIV. ann. Ecclesiasten fidelissimum, vigi-
 lantissimum: & Fœminam à Virtutibus, sexum mulie-
 brem optimè ornantibus, longè Commendatissimam,
DOROTHEAM BAUMANNIAM; hodiè ex infir-
 mitate corporis affixam lecto: utrosque inopinam Fili-
 orum tam proborum, jamqve ad spem amplam adul-
 torum, mortem acerbissime lugentes. SCHEFFELIUS
 autem PATRI Vitam debet Nobilissimo ac Consultiss.
 VIRO, DN. **MARTINO Scheffel** / Summi REG.
 SVECIÆ Tribunalis, quod Wismariæ viget, per trigin-
 ta & unum annos, Registratori laudatissimo, meritissi-
 mo; MATRI vero omni encomio dignissimæ, **SO-**
PHIÆ Mangen / per annos quam plurimos proh! dolor
 Clinicæ, nunquam tamen inclinatæ, Constantiæ proin-
 exemplo hactenus patientiæq; speculo; sed nunc jacturâ
 Filii svavissimi cum æstimatissimo Marito, nuperrimâ So-
 roris morte jam tum non parum consternato, vehe-
 mentissime fauciata. Medeat & Illis & his dextra
 Omnipotentis Archiatri; suamqve in hoc justissimo
 dolore benevolentiam utrisque demonstret! Sed ad A-
 VOS quoque respiciendam est; & KOCKERTIS qui-
 dem

dem PATERNUM fuisse AVUM scimus, integerrimum,
solertissimumq; VIRUM, JOACHIMUM KOCKER-
TUM, Civem Wis mariens. fulgidiss. Chirurgorumqve
ibi primum ac Seniore; AVIAMq; PATERNAM
Matronam laudatissimam, MARIAM Warnowen.
AVUM MATERNUM, VIRUM Amplissimum & Pru-
dentissimum, DN. MICHAELEM BAUMANNUM,
Reipubl. Wismar. Senatorem præclarissimè meritum;
AVIAMq; MATERNAM Feminam Optimi exempli,
EMERENTIAM Darguns. SCHEFFELHUIS, verò
agnovit PATERNUM AVUM, VIRUM Spectatissi-
mum, HENRICUM Scheffel/ Civem & Oenopo-
lam Wis mariensem è præcipuis; atqve AVIAM PA-
TERNAM, Matronam, nullis sexus sui virtutibus
non eminentem, ANNAM Lindenbergis. A-
VUM autem PATERNUM, Præ-Eximium Doctissi-
mumqve VIRUM, DN. HENRICUM RANTZE, Civem
honoratissimum, Zythopœum, totiusqve populi Wis-
mariensis prudentem ingeniosissimumqve Oratorem;
atqve AVIAM MATERNAM laudatissimam Fem-
nam, ANNAM Ropers. Hæc est origo TRIGÆ Nostræ.
His Majoribus ingressum in hunc Orbem Ipsa debuit
Tàm Præcellentium PARENTUM curâ & sollicitudi-
ne prima BONÆ MENTIS Cultura tentata ac feli-
citer suscepta fuit. KOCKERTI nim. utriusqve tenerior
ætas, firmioris præsaga, ad omnem certè pietatem
se compositam semper ostendit: Nec, f. Scholæ publicæ,
& privatis ut plurimum Magistris, VIRIS Juvenibus, A-
cademicâ Eruditione ac doctrinâ præstantibus, creden-
tur, conceptam de se Pl. Rever. DN. PARENTIS spem
sefellerunt unquam, *Et Conjugemus* hic quoqve me-
ritò

ritō TERTIUM Nostrum, *SCHEFFELIUM*, qui sparsa absprovidis PARENTIBUS florentioris Probitatis specimina, avidè confestim excepit, ac fructum, sanè melitissimum, haud vanè pollicitus est. Neque poterant tamen hujus PARENTES honoratissimi vel in primitiis ætatis Filiolum hunc suum absque mœstitiâ omni ac solitudine ad ulteriora provehere: cum, quarto forte anno, adeò letaliter decumberet, ut, ubi restitueretur, de Ipsò noviter quasi Cœlitusq; donato gauderent. Nimirum voluit supremus Rerum arbiter, Matrem tot corporis orbandam viribus, tam dulci splendida in amœnissimo Filiolo virtutis præsentia refocillare. Eòq; factum est, ut jactis in literaria Palæstra sub Præ-Eximio Claroqve Viro DN. ANDREA PAULI, Scholæ Wismariensis Sub-Rectore, continuatisqve sub Clarissimis Præcellentissimogve VIRIS, DN. MICHAELE FREUDIO, Con-Rectore, & DN. URBANO LEHMANNO, RECTORE, Fundamentis, postquam illi per annum jam jam heic substitissent & hic ante annum huc ablegari cum laude potuerit. Sic verò diversis quidem temporibus accessit TRIGA Nostra ad Rosetum Nostrum; Sed pariter ab Artibus lingvisqve, Novo Academico perquam necessariis, instructissima. Unde & id egit eò felicius, omni studio conatuqve omni, cujus gratia ad Nos ire iussa erat, ut, quod cœptum benè alibi, curiosus hic perficeret. Domo autem uti, fruiq; Mensâ B. DN. M. JOACHIMI ROPERTI, Scholæ hujus Oppidanæ per multos annos Sub-Rectoris nuperq; ante B. obitum vocati Conrectoris, voluit; cujus etiam, dum viveret, amorem planè singularem quotidiè experta fuit. Ceterum, ex eò confestim tempore, quò Ma-

B

triculæ

triculæ Academicæ Nomē dederat, immensum in ho-
 ris ritè collocandis ardorem Nobis omnibus conspici-
 endum ac deprædicandum dabat. Placebant enim BEA-
 TISSIMIS Nostreis, unò tūm amicitia vinculo, uti nunc
 exequiarum solennitate junctis, Lectiones, quibus fre-
 quētissimi intererant, publicæ; placebant privatae.
 & in Philosophicis quidem Informatorem sibi selige-
 bant Præcellentem & Clm. Virum, DN. M. ROS-
 TEUSCHERUM; inque Ethicis SCHEFFELIUS præci-
 pue Præ Clm. quoque ac Eruditissimum VIRUM, DN. M.
 GROSGBAUERUM fidelem inveniebat Manuducto-
 rem. At, ad altiora quandoquidem procedendum vi-
 debatur, animum adplicabat ad studium Theologicum.
 DN. JOHANNES FRANCISCUS; isque ab ore in primis
 Reverendi Maximè Excellentissimi quæ DOCTORIS &
 PROFESSORIS THEOLOGI, nec non Consistorij Du-
 calis Assessoris ac Diœceseos Mecklenburg. Superin-
 tendentis, DN. JUSTI CHRISTOPHORI SCHO-
 MERI, Viri de Ecclesiâ Jesu Christi universâ, nostrâq;
 Academ. immortaliter merentis, totus pendebat. Neq;
 minus in favorem MAGNI Nostri VARENI (cujus Se-
 nectutem abs corporis animique incommodis liberam
 esse diutissime vegetamque jubeat æternum Numen!),
 uti cupijt, admissus, numero Clm. in Synoptico Con-
 troversiarum Collegio Respondentium nuper adscribe-
 batur. Quò autem cum fructurem omnem tractaverit
 docere varia possunt, quæ disputando, Præst. prælaudat.
 DN. M. ROSTEUSCHERO de SUBSISTENTIA, ex Cathe-
 dra Academicâ; ex Ecclesiasticâ Concionando, cum
 adplausu edidit specimina, quibus & Excellentissimo-
 rum Professorum & Reverendorum V.D. Ministrorum
 propen-

propensum sibi Amorem atque gratiam ex merito com-
 ciliavit. Sed Jurisprudentia DN. ANTONIUS nava-
 bat operam; atque ut eo promptior in cunctis eloquen-
 dis esset, quibus non raro distinentur etiam JCTi, in O-
 ratoriis profanis Eidem, ut Fratri modo commendato
 in sacris, Nostram quoque qualicunque institutione uti
 visum fuit, & quantum judicare semper potui, non,
 absque prospero successu. Interim, quo primarius
 ipsum Scopus efficacissime vocabat, id dirigentibus No-
 bilissimis, Consultissimis Amplissimisque VIRIS,
 DN. JACOBO LEMKENIO, & DN. CHRISTOPHORO
 REDEKERO, JCTis & Antecessoribus (quibus, ut vice
 plus simplici precati hactenus sumus, suo adesse solatio,
 Deus Ter Opt. velit) longè Clarissimis, faustissime inchoa-
 rum, eoque tenus hac provectum est, ut TANTORUM, si vis-
 xisset, VIRO-
 RUM Genuinum Discipulum se venditare po-
 tuisset. Cumque hoc Paria, ut aspiravit, ita fecit DN. MARTI-
 NUS noster, paria indepturus, nisi subsistendum hic in-
 vegeto laudabiliq; curriculo Ipsi, quin toti TRIGENO
 frae, ex his, à quo omnia sunt, Consilio fuisset. Quid enim
 moror diu, quæ proferenda denique sunt? Dico paucis
 quod prolixum post se trahit mœrorem. Quos in viram
 Wisnariæ, quos in amicitiam Academicam hic Rostochii
 quos in studiis utrobique junctos & quoad industriam
 ac pietatem verissime comparandos vidistis, aspexistis
 usque huc, nunc in morte non multum sejunctos, in
 exequiis conjunctos aspici-
 te! Superfedeo omnibus vir-
 tutibus sigillatim enumerandis, quæ purior abs vani-
 tatibus mundi deditusque Deo animus splendidissime eni-
 tuit. Nam dum ad ea tendendum est, quæ vehe-
 mentissimum dolorem Cuique Nostrum injungunt, vix
 ipse temperare mihi à lacrimis possum, si illas medi-
 tari saltem, nedum, si scribere incipiam. Vos ipsi
 nostis

nōstis, (qvos DEUS Vestris & PARENTIBUS ET CON-
 SANGUINEIS, AMICISQVE conservet vigentissimos
 Vos, inquam, nōstis ipsi) STUDIOSSIMI Juve-
 nes, Nostrā delitiā, qvā humanitate, qvō compla-
 cendi studio, qvā officiorum promptitudine mo-
 rumque honestate Vestrūm qvemlibet Beatissimi No-
 stri sibi devinxerint atqve obstrinxerint. Verissima-
 scripsero, si haud cum qvōqvā Vestrum unqvā redi-
 isse ipsos in gratiam, utpote qvā semper habebant inte-
 gram, asseruero. Sed nec ætati mors parcat, nec virtu-
 ti. Secessit ex oculis, non secedet ex animis TRI-
 GA Nostra; secessit; nec ad Nostras revertetur, qvas
 cum Beatissimis nuper beatissimē commutavit. Ah!
 TRIA hodiē FLINERA intimamus; qvid Musis Nostris
 luctuosius? Historia mortis TRIUM ē civibus Nostris
 unum (utī relata nobis fuit) redacta in compendium ita
 habet. Fit forrē, ut languore qvōdam insolito nonnihil
 affectum se sentiat DN. JOH. FRANCISCUS KOCKER-
 TUS. Consilium igitur cum Fratre, DN. ANTONIO,
 & cive Conjunctissimō DN. MARTINO SCHEFFE-
 LIO (nam erat *tribus his in corporibus mensura*) de ex-
 orando DEO, tranquillandāq; per S. Synaxeos usum
 mente optimum inire atqve saluberrimum. Nec mora;
 Excitantur simul hoc dulcissimo Epulo II. post Epiphan.
 Domini Dominicā. Sed vix octiduum labitur, cum
 media inter sveta studia redit langvor iste, latentemqve
 in corpore hospitem prodit, febrim satis acrem ma-
 gnāqve vires ejus cum vehementiā maximē prosterne-
 tem. Quid ad hęc Frater? Junctum se qualibet in-
 fortunā Suo JOHANNI FRANCISCO demonstrat AN-
 TONIUS. Adest dies XXVIII. Januar; cum & hic ipse
 ex improvīso ardente morbo correptum se advertit.
 Et, o qvā memorabile vinculum! Eōdem die etiam
 TEA

TERTIUS Noster de magnâ omnium Membrorum agri-
 tudine conqueri incipit. Res mira & nostris hodiè la-
 mentis & ploribus dignissima! Mira tamen magis ea-
 dem fere omnium ad mortem preparatio. Vix, haud su-
 peraturũ se vim morbi, intelligens JOHANNES FRAN-
 CISCUS, confestim accersi cupit honoratiss. DN. Confes-
 sinarum S. VIRUM Plur. Rever. Amplissimumq; DN.
 M. JOHAN. MAURITIUM POLZIUM, Collegam N. asti-
 matiss. deqve iteratã forsitã sanctissimi Numinis of-
 fensã sollicitus, ut denuo sacrã animam *ἀπαύρι* pascat, de-
 votò cum desiderio, abs Eò contendit. Neqve alia petunt
 reliqui. Sed quis animos eloqvetur, qvos verò illò u-
 nicoqve Viatico muniti sumplere Nostri BEATISSIMI.
 Certe nil, nisi magnam de omnibus fiduciam, lætumq;
 qvò SALVATORI optimo promptissimi ire obviam co-
 gitassent, animũ commemorare valet, Eorum qvo-
 ties meminit, venerabilis laudatusqve modo DN. Con-
 fessionarius, cujus dexteritas fidelitasq; summa, qvã fo-
 vit, erexit, jũvit TRIGAM Nostram, merita omnino
 est, ut publ. depradicetur atqve extollatur. Neqve
 Medici Experientissimi, VIRI Nobiliss. Amplissimiqve
 DN. JOHANNIS BACMEISTERI, Doctoris & Prof.
 Publ. Excellentiss. Facultat. Med. Senioris &c. DN.
 Fautoris, Collegæ & Amici honoratissimi, Curatoris ho-
 diernarum Exeqviarum solertissimi, singularis plane cu-
 ra ac industria sibi valent; utpote qvem noctes diesqve
 decumbentibus præstò fuisse, qvem item Mortui ne ne-
 gligerentur maximo cum labore studuisse, penes nos o-
 mnes in confessio est. Ne nunc alios nominemus plu-
 res, qvorũ, ut agnoscitur benevola promptitudo, ita hic
 brevi quidẽ scripturã, prolixò tñ. affectu actas legit grati-
 as. Uniq; de meminisse omnino non possumus, Præ Eximij
 Theol. Studiosi, DN. JOH. REIMARI; terẽ ad secessum
 usqve

usq; Ipsum, B. Kockertis & Scheffelio N. constantissime ad-
 sistentis Repenset. Deus hoc bonum factum longævâ vi-
 tæ, omniqve gratiâ. Istud est votum Nostrum: Qvod ex-
 audiet maximus vitæ mortisqve Dominus & optimus
 factorum Moderator! Largiatur Bona omnia, qvi TRIGÆ
 SUÆ largitus est Bonū ex hâc vitâ egressum. Scilicet, ex-
 cessit KOCKERTUS, Major natu, ultimo die Januar. circa
 nonam vespertinam; Minor verò cum SCHEFFELIO d.
 7. Febr. & hic qvidem circa matut sept. postqvam præter
 svavissimos PARENTES, Sorori & Fratri supersticibus,
 millies hęc charissima nomina repetens, millies valedi-
 xisset; ille verò, non minus ac Natu Major Suis sub exi-
 tum fausta quælibet precatus, circa undecimam vespert.
 hinc abiit. Tàm subito studiorum cursu consummato, ad Celestem
 evecti Academiam in sinu Abrahæ quietissime recumbunt, fruun-
 turqve iis, quæ nec auris audivit, nec oculus vidit, nec cor huma-
 num ullum penetravit. O Bene ipsis ac æternū bene! quibus
 ista Felicitas perpetuis in Christo Triumphis venit; hîc verè inta-
 minatis fulgent honoribus, Coronati abs Redemptore gaudiis &
 lætitiâ. At ô quam malè nobis, qvi UNO hoc Die TRINA hęc
 deslere FUNERA jubemur, quibuscum Magna Posteritatis Spes
 suas simul celebrari exequias expetit. Non est, cur TRINAM
 Musarum TRIGAM in lacrymas Nostras vocemus; videmus Vos
 Nobiscum omnes has fundere copiosius, ubi PARENTES Wisma-
 riæ moerentes hinc Nobiscum quoqve respicitis. Hærerem Ipse-
 ni cum THEOLOGO, per tot annos probè Probato ac Exercitato,
 ni cum Jcto, summi Domini voluntatem agnoscente, mihi res esset.
 Permitteres igitur KOCKERTE Rever. Plut quæ ex ore Tuo alias pro-
 fluxerunt solatia, luctibus aliorum proficua, Tuo jam dolori, non
 quasi nova, sed ut abs Condolenti pectore repetita, suggeram. Do-
 cuerunt illa, qvòd Deum qvi habeat, habeat omnia; Eundem s.
 daret, s. auferret ex toto Corde Amandum. Multa, quæ supra
 humanas vires videantur, esse infra Christianorum Patientiam
 Requiri, ut Posteritas animi Magnitudinem novo exemplo confir-
 matam spectaret: Non excessisse, sed præcessisse Capita Amantissi-
 ma

Anna, Inde in spe ac Constantiâ Optimam exare Victoriam
 Quid addam ego? Nihil superest, Vir Venerabilis, nisi ut expri-
 mas Tuis actionibus, quod recommendasti Sermonibus; ut,
 quàm fortes aui in suo luctu esse debeant, Tuâ fortitudine in de-
 plorandis Tuis demonstras. Permites & Tu, SCHEFFELI Consul-
 tissime, ut ad *Philosophiam* penes Te provocem veram & non simu-
 latam, quæ quid rectis meditari aut pervolvere potest, quàm piam in
 omnibus æquanimitem? Hæc verò leniet dolores Tuos; Hæc Fi-
 lii insinuabit ad meliora translati beatitudinem; hæc superatas sup-
 peditabit tot hujus mundi injurias; quibus nos miseri adhuc expositi
 sumus: dumque talia menti sistet Tuæ, Te quoque ad paratissi-
 mum in hoc luctu specimen excitabit. Permittetis Utrique, ut in
 Tristitiâ Vos meritò lætos esse jubeam, quia Beati estis. Vox enim Sal-
 vatoris est: *Beati Lugescentes: quoniam illi Consolationem indipi-
 entur*. Nolite flere; custoditi sunt Vestri à Deo in fasciculo viventium
 O sufficiat Vobis, vivere JOHANNES FRANCISCOS, ANTONI-
 OS, MARTINOS vestros, vivere & in summis exultare honoribus.
 Redeo, dum hæc scribo, ad TERNARIUM, idque in mentem
 mihi revoco, quod de Metello Valerius habet Maxim. (*L. VII. C. l.*
no) *Facisse fortunam ut eodem tempore tres filios Consulares, unum
 etiam censorium ac triumphalem* - - *videret*. In duobus
 hodiè PARENTIBUS excellentiori longè modo contemplamur,
 quod hic in unò Metello mirata est antiquitas. Vos illi estis,
 ô Moerississimi; Filii vestri ultra omnem nunc triumphant Consu-
 larem dignitatem, ultra omnem processere hujus mundi hono-
 rum apicem. Rarò exemplo, ante decennium ferme, Theolo-
 gus summus, DN JOHANNES OLEARUS, eodem die tres Fi-
 lios Superintendentes Jenæ Doctores Theologos renunciari vi-
 dit. Sed hodiè Vestros, O Tristissimi, Filios aeterni, qui iustitiæ
 Doctorum est, splendoris faustos spectatores, imo possessores
 meritò pronunciamus, Judicate ipsi, quis honor horum sit emi-
 nentior? O inferat vestris hæc solatia animis, SOLAMEN nostrum
 unicum DEUS! addat vobis, quos eripuit Filiis, annos, servet
 reliqua TRINUNUS DEUS pignora; inque tergemina post TRI-
 NUM hunc luctum felicitatem ipse erigat! Subscribe Nostris his
 precibus, PATER OPTIME! da, quò delectari possint concussi
 animi

omnium animi CURIFUGIUM (*oid. Thesaur. p. 261.*); hoc abs
Te expectamus, Tu nos haud deseres. Et hâc spe freti ad Exe-
quias licet luctuosas, promptissimi tamen confluiamus. Adeste,
CIVES, frequentissimi; Id debitus nostræ TRIGÆ honor ultimus
requirit; Id MATRIS Almæ Amor & cura postulat; Id cuilibet
sua pietas imperat. Adeste, Conveniemus in Jacobæo Cathedral.
Templô hor. i.

Sed nec Vos, BEATISSIMI, sine quodam, utut festinato,
piô tamen monumento dimittere ex aspectu nostrô terræque con-
siderare visum est.

En

Tres hic Juvenes verè unanimes!

KOCKERTOS DUOS, UNUM SCHEFFELIUM.

Illos, Patre, Templi; Hunc, Curie Sacerdote, Natum,

Illorû alter JOHANNES FRANCISCVS venerandi Patris premens vestigia,

Anteivit Patrem, quô debuit duci Filius;

Alter ANTONIVS, Fratri Socius,

Jura Mundi cœpit ah! quàm imperfecta;

Sed cœli possidet æternum perfectissima.

Neque hic, PATRI suo Cognominis, MARTINVS,

deserere ipsum deserentes,

Aut ut rectius loquar, in deserendo post se trahentes, potuit.

Promptè secutus est viam, quam præijt primus,

eamq; monstravit secundo.

Eò factum,

Ut Triâ ingentia Duum Virum gaudia hic videas,

At & totidem ingentes dolores,

Tu qui hæc legis,

Orbi præreptos, dolo; sed cœlo redditos, gaude; precare.

Ut TRINIVS DEVS TRINO dolori

TER TRINUM substituat gaudium!

Abi,

et disce unanimitatem colere!

P. P. Scriptumque defatigatâ ferè manu inter labores con-
catenatos d. 20. Febr. Ann: M. DC. LXXXIV.

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK.

S. 9.)). Et latatum quoque suo seip
Alexandrum VI. Pontificem fuisse
spe & Charitate, Triga Christianis
venisse & Dignitatem istam videri v
chea in Theatr. Fun. sc. p. 56.) Laudat
ratios ac Curiatios, angusto hoc nu
rimentes litigia: Evehit tres Gra
chrom nitorem, in Euphrosyne latin
leporem, dum conjunctas evehit, c
Symbolumq; prabet, qv od additum

Castus honos, *rifusq; bilares*

(*vid. Eman. Thesaur. Inscr. p. 139.*)

MERUS SUPER OMNIA; qvi sac
gnum, qvi gloria, qviamœnitatis
TRIA IN UNUM JUNCTA
comiis. Utinam verò talia exhibe
possemus, qvibus, si ita loqui inter
pepercissent *Tres* in ordine Parçæ; q
cienda ulterius oculis ex votò reli
nam, si calamum non liceret depon
scribenda essent, qvibus optatum or
rent TERNARIUM! Sed enim al
stro. Huc vultus vertite Vestros, O
debitis TRIA in unum hodiè, sed
CTUM NOSTRUM heu! inspera
tis distinctius fortasse intueri, ac qv
ve Eorum splendor, qvæ conjunctio
scere? Obsequar desiderio, utq
aptius, simulacrorum faciam me
ter publicas Principum exceptione

A3

the scale towards document

NARIO

od Fide,

am per-

Dodo Ri-

es Ho-

nera di-

ajâ pul-

ia fandi

xtollit;

ma est:

Li.

IS NU-

entia si-

; Sic

ent en-

iarum,

fas est,

conspi-

! Uti-

tamen

im cole-

EO No-

luti, vi-

em, LU-

Cupi-

ia, qvis-

per nos

possim,

qvæ in-

na, ut

ipse